

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ 2016-2017 AKADEMİK YILI
TİCARET HUKUKU DERSİ BÜTÜNLEME SINAVI CEVAP ANAHTARI
(TEK VE ÇİFT NUMARALI ÖĞRENCİLER)

OLAY I

12.01.2017 tarihinde ticaret siciline tescil edilen ancak henüz faaliyetine başlamayan (A) Gıda Ltd. Şti. [=“(A) Ltd.”], (B)’nin Bağdat caddesindeki restoranını, 18.04.2017 tarihinde hukuken geçerli bir şekilde devralmıştır. Sözleşmede “devir öncesindeki borçlardan devreden (B)’nin sorumlu olmadığı” kaydı bulunmaktadır. Restoran, tadilat tamamlanınca 21.05.2017 tarihinde tekrar hizmete açılmıştır.

(A) Ltd., (C) Bankasından 500.000-TL kredi almıştır. (A) Ltd. ortaklarından (D)’nin de “kefil” sıfatı ile imzaladığı ilgili kredi sözleşmesinde, kredi taksitlerinden birinin geri ödenmesinde temerrüt hâlinde 500.000-TL ceza koşulu ödeneceği kararlaştırılmıştır. (A) Ltd. kredi borcunu vadesinde ödemeyince (C) Bankası, asıl alacak ve ceza koşulunun (A) Ltd. ile (D)’den müteselsilen tahsili için dava açmıştır. Bu davada (A) Ltd. “ceza koşulunun aşırı olduğunu”, (D) ise “kendisinden önce (A) Ltd.’ye başvurulması gerektiğini” ileri sürmüştür.

Bu arada restoranın alacaklılarından olan et tedarikçisi (E), artık (A) Ltd.’den tahsilatın zor olacağını düşünerek, devirden önceki alacakların tahsili için (B)’ye bir dava açmıştır.

SORU VE CEVAPLAR

1. (A) Ltd. tacir sıfatını hangi tarihte kazanmıştır? Gerekçesi ile birlikte açıklayınız. (5 puan)

(A) Ltd. ticaret şirketlerindedir. Ticaret şirketleri, diğer tüzel kişiler ve gerçek kişilerden farklı olarak, bir ticari işletmeyi kendi adına işletmeye başlama şartı aranmaksızın, tüzel kişilik kazanmaları ile doğrudan tacir sıfatını elde ederler. Tüzel kişilik kazanma ise ticaret siciline tescil ile olur (TK m. 16/1, 588/1). Olayda (A) Ltd., tacir sıfatını 12.01.2017 tarihinde kazanmıştır.

2. (C) Bankasının açtığı davada (A) Ltd. ve (D)’nin yaptığı savunmalar haklı mıdır? Ayrı ayrı değerlendiriniz. (7,5 puan)

(A) Ltd., ceza koşulunun aşırı olduğunu ileri sürmüştür. TK m. 22 hükmü gereği, tacir sıfatına sahip borçlu aşırı gördüğü ceza koşulunun indirilmesini kendisinin [=tacirin] ekonomik mahvına sebep olmadığı müddetçe kural olarak hâkimden isteyemez. TK m. 22 hükmünün uygulama alanı bulabilmesi için gerçekleşmesi gerekli olan koşullar; (i.) ceza koşulunun geçerli bir borç ilişkisinden doğmuş olması, (ii.) borçlunun tacir sıfatına sahip olması ve (iii.) gerçek kişi tacirin ticari işletmesi gereği borçlanmış olmasıdır (TK m. 19). Olayda bu koşullar gerçekleştiğinden (A) Ltd.’nin savunması haklı değildir.

(D) ise, kendisinden önce (A) Ltd.’ye başvurulması gerektiğini ileri sürmüştür. (A) Ltd. ile (C) Bankası arasında yapılan ve ticari iş niteliğindeki kredi sözleşmesine (D) kefil olmuştur. TK m. 7/2 hükmü uyarınca, aksi kararlaştırılmadığı sürece, ticari bir borca kefil olunması hâlinde kefil, asıl borçlu ile birlikte müteselsilen sorumlu olur. Dolayısıyla (C) Bankası (A) Ltd.’ye başvurmak zorunda olmaksızın doğrudan (D)’ye başvurabilir. (D)’nin yaptığı savunma haklı değildir.

3. a) (E)’nin açtığı davada (B), sözleşmedeki kayda dayanarak devir öncesindeki borçlardan sorumlu olmadığını ileri sürebilir mi? Açıklayınız. (4 puan)

Olayda, devir sözleşmesinde, devreden (B)’nin devir öncesi borçlardan sorumlu olmayacağına dair bir kayda yer verilmiştir. Ticari işletmenin devrinde, işletmeye ait tüm aktif ve pasifler bir bütün olarak kanun gereği devralana geçer (BK m. 202). Kanun koyucu, alacaklıların menfaatini korumak için devralanla birlikte devreden de devrin bildiriminden itibaren iki yıl süreyle işletmenin borçlarından sorumlu olmasını öngörmüştür (BK m. 202/2). Bu hüküm dış ilişki bakımından emredici nitelikte olmakla birlikte iç ilişkide devreden ile devralanın, işletmenin borçlarından sorumluluğu diledikleri gibi kararlaştırmaları mümkündür. Ancak iç ilişkide geçerli olan bu yönde bir anlaşma üçüncü kişilere karşı ileri sürülemez. Dolayısıyla (B), alacaklı (E)’ye karşı borçlu olmadığını ileri süremez.

b) (E), (A)’ya karşı bir dava açsaydı, (A) bu davada sözleşmede kendi sorumluluğuna ilişkin açık bir düzenleme bulunmadığı yönünde bir savunma yapabilir miydi? Açıklayınız. (3,5 puan)

(A) bu yönde bir savunma yapamazdı. Çünkü ticari işletmenin devri sözleşmesine taraflar açıkça devralan (A)’nın borçlardan sorumlu olduğuna dair bir madde koymamış olsalar bile BK m. 202 hükmü gereği (A), işletmeye ait tüm borçlardan sorumlu olacaktır. Burada kanundan doğan bir külli halefiyet söz konusudur (TK m. 11/3).

OLAY II

(A) AŞ'nin şirketi temsil yetkisine sahip bulunmayan yönetim kurulu üyelerinden (B), şirket ad ve hesabına, tüm unsurları tamam olan bir bono düzenleyerek lehtar (C)'ye teslim etmiştir.

(C) bonoyu bir beyaz ciro ile (D)'ye, (D) "ödemeden sorumlu değilim" kaydını eklediği bir tam ciro ile (E)'ye ve (E) de "ciro edilemez" ibaresini yazdığı bir tam ciro ile (F)'ye devretmiş, (F) ise "tahsil içindir" kaydını eklediği bir tam ciro ile (G)'ye teslim etmiştir.

(G) vadede hem (A) AŞ hem de (B)'den ödeme talebinde bulunmuş, ancak (A) AŞ "bononun şirketi bağlamadığını" ve (B) ise "yetkisiz temsil sebebiyle senedin geçersiz olduğunu" ileri sürerek ödeme yapmamıştır. Bunun üzerine (G) senedi süresinde protesto ettirmiştir.

SORU VE CEVAPLAR

1. Olaydaki bononun arka yüzünün görünümünü (=ciro zincirini) çizerek, (G)'nin yetkili hamil olup olmadığını tespit ediniz. (5 puan)

Ödeyiniz.
İmza (C) [veya sadece İmza (C)]
(E)'ye ödeyiniz. (Ödemeden sorumlu değilim)
İmza (D)
(F)'ye ödeyiniz. (Ciro edilemez)
İmza (E)
(G)'ye ödeyiniz. (Tahsil içindir)
İmza (F)

Emre yazılı senetlerde, senedi düzgün bir ciro zincirine dayanarak elinde bulunduran kişi yetkili (meşru) hamildir (TK m. 686/1, 2). Düzgün bir ciro zinciri için üç kural vardır; (i.) ilk ciro lehtar tarafından yapılmış olmalı, (ii.) her bir tam ciroda senet kendisine ciro edilen kişi bir sonraki cironun cirantası olmalı, (beyaz ciro bu kuralın istisnasıdır) (iii.) son ciro hamil lehine yapılmış tam ciro veya beyaz ciro olmalıdır. Olaydaki ciro zinciri bu kurallara uygun olduğundan (G) yetkili hamildir.

2. (G)'nin kime/kimlere başvurabileceğini, (A) AŞ ve (B)'nin ileri sürdükleri savunmaları da dikkate alarak, olayda yer alan her bir kişi açısından ayrı ayrı değerlendiriniz. (10 puan)

(B), (A) AŞ'yi temsil yetkisi bulunmayan bir yönetim kurulu üyesi olduğundan yetkisiz temsilcidir. Yetkisiz temsil durumu, kimin kişiliğinde doğmuş ise, yalnızca o kişi tarafından herkese karşı ileri sürülebilir senetteki taahhüdün hükümsüzlüğüne ilişkin bir def'dir (TK m. 778/2-e, m. 678). (A) AŞ, kendisine başvuran (G)'ye bu def'i ileri sürerek, ödeme yapmaktan kaçınabilir.

(B), yetkisiz temsil dolayısıyla senedin geçersiz olduğunu iddia etmiştir. Yetkisiz temsil senedin geçersizliğine yol açmaz, senet geçerlidir ancak temsil olunduğu gösterilen kişi ödeme yapmaktan kaçınabilir ve yetkisiz temsilci, bonodan dolayı bizzat sorumlu olur (TK m. 678).

(C) senet üzerinde herhangi bir kayda yer vermeksizin yaptığı cironun teminat fonksiyonu (TK m. 778/1-a, m. 685) nedeniyle bono bedelinin ödenmemesinden dolayı sorumludur. (G), (C)'ye başvurabilir.

(D)'nin bonoyu ciro ederken eklemiş olduğu sorumsuzluk kaydı dolayısıyla (D)'ye başvurulamaz. Anılan kayıt, ciro yasağından farklı olarak, kaydı ekleyen kişinin herkese karşı sorumsuzluğu sonucunu doğurur (TK m. 778/1-a, m. 685/1).

(E) ciro yasağı koymuştur. Ciro yasağı konulması durumunda yasağı koyan kişi, senedi ciro ettiği kişi dışındakilere karşı bedelin ödenmemesinden sorumlu olmaz. Başka deyişle ciro yasağı kaydı içeren cironun teminat fonksiyonu yalnızca senedi bu kayıtla devralan kişiye karşıdır. Olayda ise (E) senedi (F)'ye ciro etmiş, (F) ise, senedi tahsil cirosu ile (G)'ye devretmiştir. Senedi tahsil cirosu dolayısıyla elinde bulunduran kişi, tahsil cirosunun cirantasının temsilcisidir. Bu nedenle senedi tahsil cirosu ile devredene karşı ileri sürülemez olan bir definin, devreden temsilcisi konumunda olan (G)'ye karşı ileri sürülmesi mümkün değildir. Öyleyse (G)'nin (E)'ye başvurması durumunda (E), ciro edilemez kaydına dayanarak ödeme yapmaktan kaçınmaz. (TK m. 778/1-a, 685/2)

(F), bonoyu tahsil cirosu ile devretmiştir; (G), (F)'nin vekili konumunda olup bono bedelinin tahsilini (F) adına gerçekleştirecektir. Bu yönüyle (G)'nin (F)'ye başvurması olanaklı değildir.

3. Olaydaki bono (G)'nin işyerinde çıkan bir yangında yanmış olsaydı, (G) buna rağmen alacağını elde edebilir miydi? Nasıl? (5 puan)

Bononun işyerinde çıkan yangın sonucunda yanması hâlinde bononun zayi olmasından (ziyaından) söz edilir. Zayi durumunun ortaya çıktığı anda senet üzerinde hak sahibi olan (G), mahkeme kanalıyla senedin iptalini talep edebilir. Zayi olduğu iddia edilen senet verilen süre içerisinde mahkemeye sunulmazsa iptaline karar verilir. İptaline karar verilen sene-

din vadesi gelmemiş ise, hak sahibi, senedin borçlusundan kendisine zayı olmuş senet yerine yenisinin verilmesini; senedin vadesi gelmiş ise, iptal kararına istinaden senet bedelinin kendisine ödenmesini talep edebilir (TK m. 652/1).

OLAY III

Film yapımcılığı ile iştiğal etmek üzere 600.000-TL esas sermaye ile kurulan, sermayesinin 150.000-TL'si ödenmiş olan (S) AŞ'nin esas sözleşmesinde,

- tüzel kişilerin yönetim kurulu üyesi olarak seçilemeyeceği;
- genel kurul kararlarına karşı iptal davası açabilmek için sermayenin en az yüzde biri oranında paya sahip olmak gerektiği hükümleri yer almaktadır.

(S) AŞ'nin hukuka uygun bir çağrıya dayanarak yapılan 2016 yılı olağan genel kurul toplantısı, 10.02.2017 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Toplantının hemen başında sermayenin %15'ini temsil eden paylara sahip (P1), işlerinin yoğunluğundan ötürü finansal tabloları inceleyemediğini belirterek; finansal tabloların görüşülmesi, dağıtılacak kâr paylarının belirlenmesi ve sermaye artırımına ilişkin gündem maddelerinin görüşülmesinin ertelenmesini istemiştir.

Bu talep üzerine söz alan (P2), *i* kişisel nedenlerin erteleme için haklı gerekçe oluşturamayacağını, *ii* kaldı ki yalnızca finansal tabloların görüşülmesi maddesinin ertelenebileceğini ileri sürmüştür. Toplantı başkanı, (P2)'nin itirazlarına rağmen, (P1)'in isteminde sözü edilen tüm gündem maddelerinin görüşülmesini 10.03.2017 tarihine bırakmıştır.

10.03.2017 tarihinde usulüne uygun şekilde yapılan ikinci toplantıda, kanunî nisaplara uygun olarak,

- herhangi bir gerekçe gösterilmeden yönetim kurulu üyesi (Y1)'in azline ve yerine Film Yapımcıları Derneği'nin şirket yönetim kurulu üyeliğine seçilmesine,
- finansal tabloların onaylanmasına ve (Y1) dışındaki yönetim kurulu üyelerinin ibra edilmesine,
- dönem kârının pay sahiplerine dağıtılmayıp tamamının şirket yedek akçelerine ayrılmasına,
- önceki yıllardan biriken kârın ise sermayeye eklenmesi suretiyle esas sermayenin 750.000-TL'ye yükseltilmesine ve sermaye artırımı neticesinde oluşan payların emeklerine karşılık, ibra edilen yönetim kurulu üyelerine tahsis edilmesine karar verilmiştir.

1.000- TL itibarî değerde paya sahip olan ve genel kurul toplantısına katılıp tüm kararlara olumsuz oy veren, ayrıca muhalefetini zapta geçiren (P3), genel kurulda alınan tüm kararlara karşı;

1. Gündemde konuya ilişkin madde bulunmaksızın ve ayrıca haklı sebep olmaksızın (Y1)'in azledilemeyeceği,
2. Tüzel kişi olan Derneğin yönetim kurulu üyesi olarak seçilemeyeceği,
3. Finansal tabloların onaylanması ile birlikte yönetim kurulu üyelerinin tamamının ibra edilmiş olmaları,
4. Yönetim kurulu üyelerinin bir kısmının ibra edilip içlerinden birinin ibra edilmemesinin eşit işlem ilkesine aykırılık teşkil edeceği,
5. Şirketin dönem kârının pay sahiplerine dağıtılmasının zorunlu olduğu,
6. Birikmiş kârın sermayeye ilave edilemeyeceği; bakiye sermaye borcu bulunduğu ve ayrıca oluşan yeni payların yönetim kurulu üyelerine tahsisinin mümkün olmadığı

gerekçelerine dayalı olarak iptal davası açmıştır.

SORULAR

1. Birinci toplantı açısından; genel kurul toplantı başkanının erteleme kararı yerinde midir? (P2)'nin her iki itirazını da ayrı ayrı dikkate alarak değerlendiriniz. (10 puan)

Finansal tabloların müzakeresi ve buna bağlı konular, sermayenin onda birine, halka açık şirketlerde yirmide birine sahip pay sahiplerinin istemi üzerine, genel kurulun bir karar almasına gerek olmaksızın, toplantı başkanının kararıyla bir ay sonraya bırakılır (TK m. 420). Azınlık, finansal tabloların görüşülmesinin ertelenmesini talep ettiği takdirde konu genel kurulun oylamasına açılmaksızın doğrudan toplantı başkanı tarafından ertelenir. Dolayısıyla, ilk toplantı açısından azınlık pay sahibi olan (P1)'in erteleme hakkını kullanabilmesi için kişisel olsun olmasın herhangi bir gerekçe göstermesi gerekli olmadığından (P2)'nin ilk itirazı yerinde değildir. Finansal tabloların müzakeresinin ertelenmesi hâlinde buna bağlı konular da erteleme kapsamına alınmalıdır. Yıllık kâr, yıllık bilançoya göre belirlenir. Dolayısıyla finansal tablolar onaylanmaksızın kâr payı dağıtılamaz (TK m. 508/2). Sermaye ise doğrudan bir bilanço kalemidir, finansal tablolar sayesinde genel kurul sermaye ve fonlara dair yasal koşulları son bir kez daha irdeleme imkânı kazanır, o nedenle sermaye artırımı ancak finansal tabloların onaylanmasından sonra mümkün olur. Bu gerekçelerle (P2)'nin ikinci itirazı da yerinde değildir.

2. a) İkinci toplantı açısından; (P3)'ün iptal davası açma hakkını haiz olup olmadığını, esas sözleşmedeki düzenleme ve sahip olduğu oyun etki gücü açısından ayrı ayrı değerlendiriniz. (10 puan)

(S) AŞ esas sözleşmesinde yer alan ve genel kurul kararlarına karşı iptal davası açılabilmesi için sermayenin en az yüzde biri oranında paya sahip olunması gerektiği yönündeki düzenleme, emredici hükümler ilkesine aykırı olması ve pay sahibinin vazgeçilmez nitelikteki dava hakkını önemli ölçüde sınırlandırması dolayısıyla geçersizdir (TK m. 340, BK m. 27). Dolayısıyla (P3), genel kurul toplantısına katılarak tüm kararlara olumsuz oy verip muhalefeti toplantı tutanağına geçirerek iptal davası açmak için gerekli yasal koşulları yerine getirdiğinden, dava açma hakkını haizdir (TK m. 445, 446/1-a).

Soruda yer alan “oyun etki gücü” ifadesini betimleyen etki kuralı, çağrının usulüne göre yapılmaması, gündemin gereği gibi ilan edilmemesi, genel kurula katılma yetkisi bulunmayan kişilerin veya temsilcilerin toplantıya katılıp oy kullanması ya da pay sahibinin genel kurula katılmasına ve oy kullanmasına haksız olarak izin verilmemesi durumlarında iptal davası açılması ile ilgili bir düzenlemedir. Olayda (P3) açtığı iptal davasında yukarıda sayılan türden aykırılıklar öne sürülmediğinden bu kural uygulama alanı bulmaz.

b) (P3)'ün açtığı iptal davasındaki iptal gerekçelerinin yerindeliliğini ayrı ayrı değerlendiriniz. (40 puan)

(P3)'ün açtığı davadaki *ilk iptal gerekçesi*, gündemde yer almaksızın ve haklı sebep bulunmaksızın (Y1)'in azledilemeyeceğidir. Yönetim kurulu üyelerinin azli için gündemde madde bulunması gerekir (TK m. 413/2). Ancak haklı sebebin mevcudiyeti hâlinde gündemde yer alması dahi yönetim kurulu üyelerinin azli mümkündür (TK m. 364). Olayda yönetim kurulu üyelerinin azli bakımından haklı sebep bulunmadığından gündeme bağlılık ilkesinin istisnası olabilecek bir durum yoktur. Ne var ki, yönetim kurulu üyelerinin görevden alınmaları ve yenilerinin seçimi yılsonu finansal tablolarının müzakeresi maddesi ile ilgili sayılır (TK m. 413/3). Bu nedenle (Y1)'in azli bakımından gündemde madde bulunmadığı iddiası yerinde değildir.

İkinci iptal gerekçesi, tüzel kişi derneğin esas sözleşmede yer alan aksi yöndeki düzenleme gereğince yönetim kurulu üyesi olarak seçilemeyeceğidir. TK m. 359/2 uyarınca tüzel kişilerin yönetim kurulu üyesi olarak seçilebilmesi mümkündür. Ancak esas sözleşme ile yönetim kurulu üyesi olabilmek için belirli bazı nitelikler getirilebilir (TK m. 363/2). Bu yönde bir düzenlemeye bizatihi kanun koyucu müsaade ettiğinden emredici hükümler ilkesine (TK m. 340) aykırılık bulunmamaktadır. Tüzel kişi derneğin yönetim kuruluna seçilmesi kararı esas sözleşmeye aykırılık dolayısıyla iptali kabildir. [*Bir diğer görüş uyarınca*, anılan düzenlemenin TK ile getirilen bir yeniliği bertaraf etmesi ve tüzel kişi yönetim kurulu üyesinin seçilme hakkını tamamen ortadan kaldırması, keza, bu tip bir düzenlemenin yönetim kurulu üyelerinin niteliğine ilişkin bir düzenleme görünümünde olmaması dolayısıyla emredici hükümler ilkesine aykırılık oluşturduğu da savunulabilir. Bu görüş dikkate alındığında esas sözleşme hükmünün batıl olduğu, dolayısıyla (P3)'ün iddiasının yerinde olmadığı sonucuna ulaşılır].

Üçüncü iptal gerekçesi, finansal tabloların onaylanması ile birlikte yönetim kurulu üyelerinin tümünün ibra edilmiş olacağı hususudur. Bilançonun onaylanmasına ilişkin genel kurul kararı, kararda aksine açıklık bulunmadığı takdirde, yönetim kurulu üyelerinin ibrası sonucunu doğurur (TK m. 424). Zımnî ibra olarak anılan bu hâlin hüküm ve sonuçlarının doğurabilmesi için gündemde ibra ile ilgili bir maddenin bulunmaması gerekir. Olayda, ibra oylamasının gündemde bulunması karşısında finansal tabloların onaylanması doğrudan ve kendiliğinden ibra sonucunu doğurmaz. Dolayısıyla (P3)'ün zımnî ibra sonucunun doğduğuna yönelik itirazı yerinde değildir.

Dördüncü iptal gerekçesi, yönetim kurulu üyelerinin bir kısmının ibra edilip içlerinden yalnızca birinin ibra edilmesinin eşit işlem ilkesine aykırılık teşkil edeceği doğrudur. Genel kurulun ibra kararı verirken, tüm üyeleri ibra etme şeklinde bir zorunluluğu yoktur. Bu bağlamda bir kısım üyelerin ibra edilirken, sorumluluk doğurucu işlem ve eylemleri dolayısıyla bir kısım üyelerin ibra edilmemesi pekâlâ mümkündür. Kaldı ki, (P3)'ün sözünü ettiği eşit işlem ilkesi pay sahipleri açısından tatbik kabiliyeti bulunan temel bir prensiptir (TK m. 357). Bu yönüyle (P3)'ün bu itirazı yerinde değildir.

Beşinci iptal gerekçesi, şirket dönem kârının pay sahiplerine dağıtılmasının zorunlu olduğu yönündedir. TK'da birinci kanunî yedek akçe dışında “*pay sahipleri için % 5 kâr payı ödendikten sonra*” ikinci kanunî yedek akçe ayrılması düzenlenmiş (TK m. 519/2), anılan düzenleme ise, doktrinde, asgari de olsa bir dağıtım zorunluluğu öngörülüp/öngörülmediği yönünde tartışmaya sebep olmuştur. TK, kâr payının mümkün olduğunca istikrarlı şekilde dağıtılmasına olanak tanımış (TK m. 523), ancak doğrudan ve açıkça edinilen tüm kârın dağıtılmasının zorunlu olduğu hükme bağlanmamıştır. Diğer bir ifadeyle, her mali yıl için şirket tarafından edinilen tüm kârın pay sahiplerine dağıtılmasının zorunlu olduğu söylenemez. Bu itibarla (P3)'ün itirazı yerinde değildir.

Altıncı iptal gerekçesi, birikmiş kârın sermayeye ilâve edilemeyeceği, bakiye sermaye borcu bulunduğu ve ayrıca oluşan yeni payların yönetim kurulu üyelerine tahsisinin mümkün olmadığı olmak üzere *üç ayrı* iddiadan oluşmaktadır. *İlk olarak*, edinilen kâr, şirketin fiilen yedek hesaplarına ayırdığı, sermayeye ilave edilebilecek bir iç kaynak kalemidir. Anılan yedeklerin -süreklilik arz etmemek ve kötüye kullanılmamak üzere- iç kaynaklardan sermaye artırımıyla sermayeye eklenmesi mümkündür. *İkinci olarak*, bakiye sermaye borcunun bulunması ancak dış kaynaklardan sermaye artırımına engeldir; iç kaynaklardan sermaye artırımını yapılabilmesi için payların nakdi bedellerinin tamamının ödenmiş olması şart değildir (TK m. 456/1). Bu nedenlerle (P3)'ün ilk iki itirazı yerinde değildir. *Üçüncü olarak*, iç kaynaklardan sermaye artırım kararının tescili ile o anda mevcut olan pay sahipleri, mevcut paylarının sermayeye oranına göre bedelsiz (gratis) payları kendiliğinden iktisap ederler. Ayrıca, bedelsiz paylar üzerindeki hak kaldırılamayacağı ve sınırlandırılmayacağı gibi, bu haktan vazgeçilmesi de mümkün değildir (TK m. 462/3). Oluşan yeni payların doğrudan ibra edilen yönetim kurulu üyelerine tahsis edilmesi, pay sahiplerinin bedelsiz payları iktisap etme hakkını sınırlandıracağı için (P3)'ün bu itirazı yerindedir.